

SMLOUVA

O

SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

MEZI

ČESKOU REPUBLIKOU

A

KOREJSKOU REPUBLIKOU

Česká republika a Korejská republika (dále jen „smluvní státy“),
vedeny přáním upravit vztahy mezi oběma státy na poli sociálního zabezpečení,
se dohodly takto:

ČÁST I **Všeobecná ustanovení**

Článek 1 **Definice**

1. Pro účely této smlouvy:
 - a) "*občan*" znamená,
pokud jde o Českou republiku, občana České republiky a,
pokud jde o Korejskou republiku, občana Korejské republiky tak, jak je definován
v zákoně o státní příslušnosti, v platném znění;
 - b) "*právní předpisy*" znamená zákony a předpisy uvedené v článku 2 této smlouvy;
 - c) "*příslušný úřad*" znamená,
pokud jde o Českou republiku, Ministerstvo práce a sociálních věcí a,
pokud jde o Korejskou republiku, ministra zdravotnictví a sociální péče;
 - d) "*instituce*" znamená,
pokud jde o Českou republiku, Českou správu sociálního zabezpečení a,
pokud jde o Korejskou republiku, Národní penzijní službu;
 - e) "*doba pojištění*" znamená veškerou dobu, za kterou byly podle právních předpisů
smluvního státu zaplacený příspěvky a jakoukoli další dobu považovanou podle
těchto právních předpisů za rovnocennou době placení příspěvků;
 - f) "*dávky*" znamená všechny peněžité dávky poskytované podle právních předpisů
uvedených v článku 2 této smlouvy.

2. Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním
státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

Věcný rozsah

1. Tato smlouva se vztahuje na tyto právní předpisy:

a) pokud jde o Korejskou republiku,

- (i) Zákon o národních důchodech,
- (ii) Pouze ve vztahu k části II
 - Zákon o pojištění zaměstnanosti,
 - Zákon o výběru příspěvků na pojištění zaměstnanosti a na pojištění náhrad při pracovních úrazech (s výjimkou ustanovení o příspěvcích na pojištění náhrad při pracovních úrazech);

b) pokud jde o Českou republiku,

- (i) Zákon o důchodovém pojištění a předpisy související,
- (ii) Zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

2. Tato smlouva se vztahuje také na budoucí právní předpisy měnící, doplňující, konsolidující či nahrazující právní předpisy uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

3. Na právní předpisy rozšiřující stávající právní předpisy smluvního státu o nové kategorie poživatelů dávek se tato smlouva vztahuje, jestliže příslušný úřad tohoto smluvního státu neoznámí písemně do tří měsíců od data vyhlášení takových právních předpisů příslušnému úřadu druhého smluvního státu, že takové rozšíření nezamýšlí.

Článek 3

Osobní rozsah

Tato smlouva se vztahuje na každou osobu, která podléhá nebo podléhala právním předpisům některého smluvního státu a na rodinné příslušníky a pozůstalé po takové osobě ve smyslu platných právních předpisů smluvního státu.

Článek 4

Rovnost nakládání

Nestanoví-li tato smlouva jinak, budou osoby uvedené v článku 3 postaveny při používání právních předpisů každého smluvního státu naroveň jeho vlastním občanům.

Článek 5

Export dávek

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, nesmí být dávky získané podle právních předpisů smluvních států kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty pouze z důvodu, že příjemce pobývá nebo bydlí na území druhého smluvního státu a dávky budou na území druhého smluvního státu vypláceny.
2. Občanům druhého smluvního státu, kteří bydlí mimo území smluvních států, budou dávky podle právních předpisů smluvního státu poskytovány za stejných podmínek jako občanům prvního smluvního státu, kteří bydlí mimo území smluvních států.

Článek 6

Stejně posuzování skutečností

Skutečnosti mající vliv na nárok, krácení, pozastavení či výši dávek, které nastaly na území jednoho smluvního státu, budou zohledněny tak, jako by k nim došlo na území druhého smluvního státu.

ČÁST II

Určení příslušných právních předpisů

Článek 7

Všeobecné pravidlo

1. Není-li v této části stanoveno jinak, osoba zaměstnaná na území jednoho smluvního státu podléhá, pokud jde o toto zaměstnání, pouze právním předpisům tohoto smluvního státu.
2. Odstavec 1 tohoto článku se analogicky použije pro samostatně výdělečně činnou osobu.

Článek 8

Vyslaní pracovníci

1. Osoba ve službách zaměstnavatele se sídlem na území jednoho smluvního státu, která je vyslána tímto zaměstnavatelem na území druhého smluvního státu, aby tam pro něho vykonávala práci, nadále povinně podléhá, pokud jde o tuto práci, po dobu prvních šedesáti měsíců právním předpisům prvního smluvního státu tak, jako by byla stále zaměstnána na území prvního smluvního státu. Pro účely aplikace tohoto článku se zaměstnavatel a jeho dceřiná společnost nebo pobočka, tak jak jsou definovány v právních předpisech smluvního státu, odkud byl pracovník vyslán, považují za jednoho a téhož zaměstnavatele.

2. Odstavec 1 tohoto článku se analogicky použije pro samostatně výdělečně činnou osobu, která běžně provozuje své samostatně výdělečné aktivity na území jednoho smluvního státu, jestliže tato osoba přechodně provozuje samostatně výdělečné aktivity na území druhého smluvního státu.

Článek 9

Personál diplomatických misí a státní úředníci

1. Nic v této smlouvě nemá vliv na ustanovení Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961, ani Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

2. Státní úředníci a osoby podle právních předpisů smluvního státu za takové považované, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku a kteří jsou vysláni pracovat na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům pouze prvního smluvního státu.

Článek 10

Výjimky

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné mohou příslušné úřady nebo instituce obou smluvních států po dohodě stanovit výjimky z ustanovení této části ve vztahu k jednotlivým osobám nebo kategoriím osob za předpokladu, že daná osoba bude podléhat právním předpisům smluvního státu.

ČÁST III

Poskytování dávek

Článek 11

Sčítání dob pojištění

1. Jestliže byly získány doby pojištění podle právních předpisů obou smluvních států, instituce každého smluvního státu přihlédnou v případě potřeby při stanovení nároku na dávky podle platných právních předpisů k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu za předpokladu, že se tyto doby pojištění nepřekrývají s dobami započitatelnými podle jeho právních předpisů.

2. Pokud osoba nezíská nárok na dávku na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů smluvních států, sečtených ve smyslu předchozího odstavce tohoto článku, nárok osoby na dávku se stanoví sečtením těchto dob a dob pojištění získaných podle právních předpisů třetího státu, s nímž jsou oba smluvní státy vázány mezinárodním právním předpisem o sociálním zabezpečení obsahujícím ustanovení o sčítání dob.

Článek 12

Výpočet dávek

1. Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví instituce prvního smluvního státu dávku:

- a) výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů a
- b) podle pravidel stanovených v odstavci 2 s výjimkou toho, kdy výsledek takového výpočtu je stejný, nebo nižší než výsledná částka stanovená podle písmene a).

2. Pokud nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, pak instituce prvního smluvního státu vezme v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu a:

- a) stanoví teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle jeho právních předpisů a
- b) poté - na základě teoretické výše vypočtené podle písmene a), stanoví výši dávky určené k výplatě podle poměru délky dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů k celkové době pojištění.

Pro stanovení výpočtového základu pro dávku vezme instituce v úvahu pouze příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Instituce České republiky bude tento příjem – indexovaný a zprůměrovaný podle právních předpisů České republiky – považovat za dosažený v dobách pojištění, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

3. Dotyčná osoba bude mít nárok na vyšší částku vypočtenou podle odstavců 1 a 2.

Článek 13

Zvláštní ustanovení týkající se Korejské republiky

1. Pro získání dávky v invaliditě nebo pozůstalých požadavek právních předpisů Korejské republiky, že osoba byla v době vzniku pojistné události pojištěna, se považuje za splněný, pokud osoba během období, kdy vznikla pojistná událost podle právních předpisů Korejské republiky, byla pojištěna pro dávky podle právních předpisů České republiky.

2. Jednorázové vrácení příspěvků bude poskytnuto občanům České republiky za stejných podmínek, za jakých je poskytováno občanům Korejské republiky. Avšak

občanům třetích států bude jednorázové vrácení příspěvků poskytnuto v souladu s právními předpisy Korejské republiky.

Článek 14 **Zvláštní ustanovení týkající se České republiky**

1. Podmínkou vzniku nároku na plný invalidní důchod osoby, jejíž invalidita vznikla před dosažením osmnácti let věku a která nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.
2. Příslušný český úřad může omezit použití ustanovení článku 6 ve prospěch určitých kategorií osob.

ČÁST IV **Různá ustanovení**

Článek 15 **Správní ujednání**

1. Příslušné úřady smluvních států sjednají správní ujednání obsahující nezbytná opatření pro provádění této smlouvy.
2. Ve správním ujednání budou určena styčná místa každého smluvního státu.

Článek 16 **Výměna informací a vzájemná pomoc**

1. Příslušné úřady a instituce smluvních států, v rámci svých kompetencí:
 - a) v rozsahu povoleném jejich příslušnými právními předpisy si vzájemně sdělují veškeré informace nezbytné pro provádění této smlouvy;
 - b) pomáhají si navzájem při stanovení nároku na dávku nebo na její výplatu na základě této smlouvy nebo právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje; a
 - c) vzájemně si sdělují v nejkratší možné době informace o jimi přijatých opatřeních pro provádění této smlouvy a o všech změnách v příslušných právních předpisech, které mohou mít vliv na provádění této smlouvy.
2. Pomoc uvedená v odstavci 1 písm. b) tohoto článku se poskytuje bezplatně kromě výjimek dohodnutých příslušnými úřady smluvních států ve správním ujednání sjednaném podle článku 15 odstavce 1.

Článek 17

Důvěrnost vyměňovaných informací

Informace o osobách, které jsou smluvnímu státu předávány v souladu s touto smlouvou druhým smluvním státem, se používají výhradně pro účely provádění této smlouvy. Aniž by byla dotčena platnost předchozí věty, jsou tyto informace obdržené smluvním státem spravovány podle vnitrostátních zákonů a předpisů o ochraně soukromí a důvěrnosti osobních údajů tohoto smluvního státu.

Článek 18

Osvobození od poplatků a ověřování dokumentů

1. Pokud se v právních předpisech smluvního státu stanoví, že jakýkoli dokument, který se předkládá příslušnému úřadu nebo instituci uvedeného smluvního státu, je zcela nebo částečně osvobozen od poplatků nebo výloh, včetně konzulárních a správních poplatků, pak se toto osvobození také vztahuje na obdobné dokumenty, které se předkládají příslušnému úřadu nebo instituci druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.
2. Dokumenty a potvrzení předkládané pro účely provádění této smlouvy jsou vyňaty z požadavků na ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.
3. Kopie dokumentů ověřené jako pravé a přesné kopie institucí jednoho smluvního státu přijímá instituce druhého smluvního státu jako pravé a přesné kopie bez dalšího ověřování.

Článek 19

Používání jednacích jazyků

1. Příslušný úřad nebo instituce smluvního státu nesmějí odmítnout žádost nebo dokument pouze z důvodu, že jsou v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v jazyce anglickém.
2. Příslušné úřady a instituce smluvních států mohou spolu navzájem komunikovat přímo stejně jako se všemi osobami bez ohledu na jejich bydliště, kdykoli je to nezbytné pro provádění této smlouvy a právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje. Písemný styk je možný v úředním jazyce kteréhokoli smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

Článek 20

Žádosti o dávky

1. Písemná žádost o dávky podaná instituci jednoho smluvního státu se považuje za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, jestliže žadatel:

a) požaduje, aby jeho žádost byla považována za žádost podle právních předpisů druhého smluvního státu, nebo

b) poskytuje informace svědčící o tom, že doby pojištění byly získány podle právních předpisů druhého smluvního státu.

2. Žadatel může požádat, aby jeho žádost nebyla považována za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, případně aby byla ve druhém smluvním státě účinná od jiného data, za podmínek a v souladu s právními předpisy druhého smluvního státu.

3. Ustanovení části III se vztahují pouze na dávky, o něž bylo požádáno v den, kdy tato smlouva vstoupí v platnost, nebo po tomto dni.

Článek 21 **Opravné prostředky**

Písemné opravné prostředky proti rozhodnutí, které učinila instituce jednoho smluvního státu, je možné účinně podat u instituce kteréhokoli smluvního státu. O opravném prostředku se rozhoduje podle postupu a právních předpisů smluvního státu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Článek 22 **Předávání žádostí, oznámení a písemných opravných prostředků**

1. Ve všech případech, na něž se vztahují ustanovení článků 20 a 21 této smlouvy, instituce, jíž byly žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky předloženy, uvede na dokumentech datum přijetí a postoupí je bez prodlení styčnému orgánu druhého smluvního státu.

2. Veškeré žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky, které musejí být podle právních předpisů jednoho smluvního státu předloženy v předepsané lhůtě u instituce tohoto smluvního státu, avšak namísto toho byly v téže lhůtě předloženy instituci druhého smluvního státu, se považují za předložené včas.

Článek 23 **Výplata dávek**

1. Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelných měnách.

2. V případě, že smluvní stát zavede devizové kontroly nebo jiná opatření směřující k omezení plateb, úhrad nebo převodu kapitálu nebo finančních prostředků osobám nacházejícím se mimo tento smluvní stát, tento neprodleně učiní vhodná opatření k zajištění převodu částek, které mají být vyplaceny podle této smlouvy.

Článek 24

Řešení sporů

1. Rozdílności a spory, které mohou vzniknout při provádění této smlouvy, budou řešeny v dohodě příslušných úřadů smluvních států.
2. Nebude-li možno dosáhnout dohody podle předchozího odstavce, bude spor řešen jednáním smluvních států.

ČÁST V

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 25

Přechodná ustanovení

1. Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávku za dobu před jejím vstupem v platnost.
2. S výhradou odstavce 1 tohoto článku se při rozhodování o nároku na dávku podle této smlouvy berou v úvahu doby pojištění získané před vstupem této smlouvy v platnost a jiné události, které nastaly před tímto datem.
3. Rozhodnutí týkající se nároku na dávky, která byla učiněna před vstupem této smlouvy v platnost, nemají vliv na nároky vzniklé na jejím základě.
4. Dávky stanovené před vstupem této smlouvy v platnost mohou být na žádost nově stanoveny, pokud změna v těchto dávkách vyplývá pouze z ustanovení této smlouvy.
5. Při používání článku 8 této smlouvy v případě osob, které byly vyslány do smluvního státu přede dnem vstupu této smlouvy v platnost, se má za to, že doba zaměstnání uvedená v tomto článku začala běžet ode dne vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 26

Lhůty

Pro nároky, které byly uplatněny na základě dřívějších událostí podle článku 25, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí lhůty podle právních předpisů smluvního státu, plynout nejdříve ode dne vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 27

Ratifikace a vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci.
2. Tato smlouva vstoupí v platnost prvého dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní státy vzájemně písemně oznámí, že byly splněny všechny nezbytné zákonné a ústavní podmínky pro vstup této smlouvy v platnost.

Článek 28

Platnost smlouvy a její ukončení

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Tato smlouva může být vypovězena každým smluvním státem doručením písemného oznámení o její výpovědi druhému smluvnímu státu. V případě výpovědi zůstane smlouva v platnosti až do doby uplynutí kalendářního roku následujícího po roce, v němž bylo písemné oznámení o výpovědi jednoho smluvního státu doručeno druhému smluvnímu státu.
3. Bude-li tato smlouva vypovězena, práva týkající se nároku na dávky nebo výplaty dávek nabytá podle této smlouvy zůstanou zachována. Smluvní státy přijmou opatření o nárocích v průběhu jejich nabývání.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v *Praze* dne *14. prosince* 2007 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, korejském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická.

V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za Českou republiku

Petr Nečas, v.r.

Za Korejskou republiku

Cho Seong-yong, v.r.